

30.1.2015

MEDDELANDE TILL LEDAMÖTERNA

Ärende: Framställning nr 2036/2013, ingiven av C. J., tysk medborgare, om stopp för torvbrytning

1. Sammanfattning av framställningen

Framställaren anser att torvbrytning borde förbjudas, bland annat med tanke på att det reducerar den tillgängliga livsmiljön för olika växt- och djurarter och därför skadar den biologiska mångfalden. Framställaren anser också att torvbrytning är ett allvarligt miljöproblem eftersom den leder till att stora mängder koldioxid frigörs. Framställaren uppmanar Europaparlamentet att sätta stopp för torvbrytningen.

2. Tillåtlighet

Framställningen förklarades tillåtlig den 7 augusti 2014. Kommissionen har uppmanats att lämna upplysningar (artikel 216.6 i arbetsordningen).

3. Kommissionens svar, mottaget den 30 januari 2015.

Risken för att torvmarker ska frigöra stora mängder växthusgaser när de dräneras och grävs ut har uppmärksamats av kommissionen och en rad olika internationella forum.

Riktlinjerna från FN:s forskningspanel i klimatfrågor¹ (IPCC) visar att utsläppsfaktorn i samband med detta problem är mycket hög. FN:s livsmedels- och jordbruksorganisation (FAO)² anger att ”Torvmarker och organiska jordar täcker bara 3 procent av världens yta men innehåller 30 procent av den bundna koldioxiden i marken (Parish m. fl., 2008). Dränerad

¹ http://www.ipcc-nggip.iges.or.jp/public/gpplulucf/gpplulucf_files/Chp3/App_3a3_Wetlands.pdf och http://www.ipcc.ch/meetings/session37/Doc_8b_Rev_2_Accepted_Report_Wetlands.pdf

² <http://www.fao.org/docrep/015/an762e/an762e.pdf>

torvmark, som utgör 0,3 procent av världens landyta står för nästan 6 procent av världens koldioxidutsläpp (Joosten, 2009a).”

IPCC:s riktlinjer tillhandahåller även en bokföringsram och inom EU ger Europaparlamentets och rådets beslut nr 529/2013/EU av den 21 maj 2013 om bokföringsregler för utsläpp och upptag av växthusgaser till följd av verksamheter i samband med markanvändning, förändrad markanvändning och skogsbruk och om information beträffande åtgärder som rör dessa verksamheter¹ en grund för bokföring av koldioxidflöden i torvmarker.

För jordbrukstorvmarker (gräsmark och åkermark) fastställs i den gemensamma jordbrukspolitikens och dess tvärvillkor den goda jordbruks- och miljöpraxis som måste följas för att säkerställa hållbar förvaltning av alla jordar, inklusive torvmarksområden.

Det är dock medlemsstaterna som i detalj fastställer vilka åtgärder som ska vidtas för att hålla jordbruksarealen i enlighet med den goda jordbrukshävd och de goda miljöförhållanden som avses i artikel 94 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1306/2013 av den 17 december 2013², om finansiering, förvaltning och övervakning av den gemensamma jordbrukspolitikens.

Ekonomiskt stöd för att skydda och återfukta torvmarker går att få via Europeiska struktur- och investeringsfonden (Esif) 2014–2020 och via det finansiella instrumentet för miljön (Life) 2014–2020. Det är upp till medlemsstaterna, som just nu förbereder sina Esif-program, att avgöra om de vill utforma och genomföra åtgärder för att skydda torvmarker med hjälp av EU-medel. Den gemensamma övervaknings- och utvärderingsramen för dessa program innehåller emellertid inte någon specifik indikator som skulle göra det möjligt att samla in systematiska uppgifter om just skydd eller återställande av torvmarker i de operativa programmen, eftersom sådana insatser ingår i bredare tematiska kategorier.

Torvmarker som enligt livsmiljödirektivet³ ingår i Natura 2000-nätet måste bevaras eller, i förekommande fall, återställas till en gynnsam bevarandestatus. Alla planer eller projekt som inte direkt hänger samman med eller är nödvändiga för skötseln och förvaltningen av ett Natura 2000-område, men som enskilt eller i kombination med andra planer eller projekt kan påverka området på ett betydande sätt, exempelvis industriell torvbrytning, ska på lämpligt sätt bedömas med avseende på konsekvenserna för målsättningen att bevara området och dess torvmark⁴.

Slutsats

Även om torvmarker kan vara en stor källa till utsläpp om de inte skyddas och sköts tillräckligt utgör de endast en ytterst liten del av EU:s totala landyta. EU har uppmärksammat risken genom en mängd olika lagstiftningsåtgärder som är föremål för nationell lagstiftning/nationella beslut.

¹ <http://eur-lex.europa.eu/legal-content/SV/TXT/PDF/?uri=CELEX:32013D0529&from=EN>

² <http://eur-lex.europa.eu/legal-content/sv/TXT/HTML/?uri=CELEX:32013R1306&from=en>

³ Rådets direktiv 92/43/EEG av den 21 maj 1992 om bevarande av livsmiljöer samt vilda djur och växter (EGT L 206, 22.7.1992, s. 7).

⁴ <http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=CONSLEG:1992L0043:20070101:SV:PDF>

⁴ Livsmiljötyper 7110–7320 enligt bilaga I till livsmiljödirektivet.